

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 hová a lapba szánt kéziratok
 — reklamációk és —
 előfizetési pénzek küldendők
 — **Maros-Vásárhely,** —
 Szentgyörgy-utca 9. szám.
 — ev. ref. lelkészi lakás. —

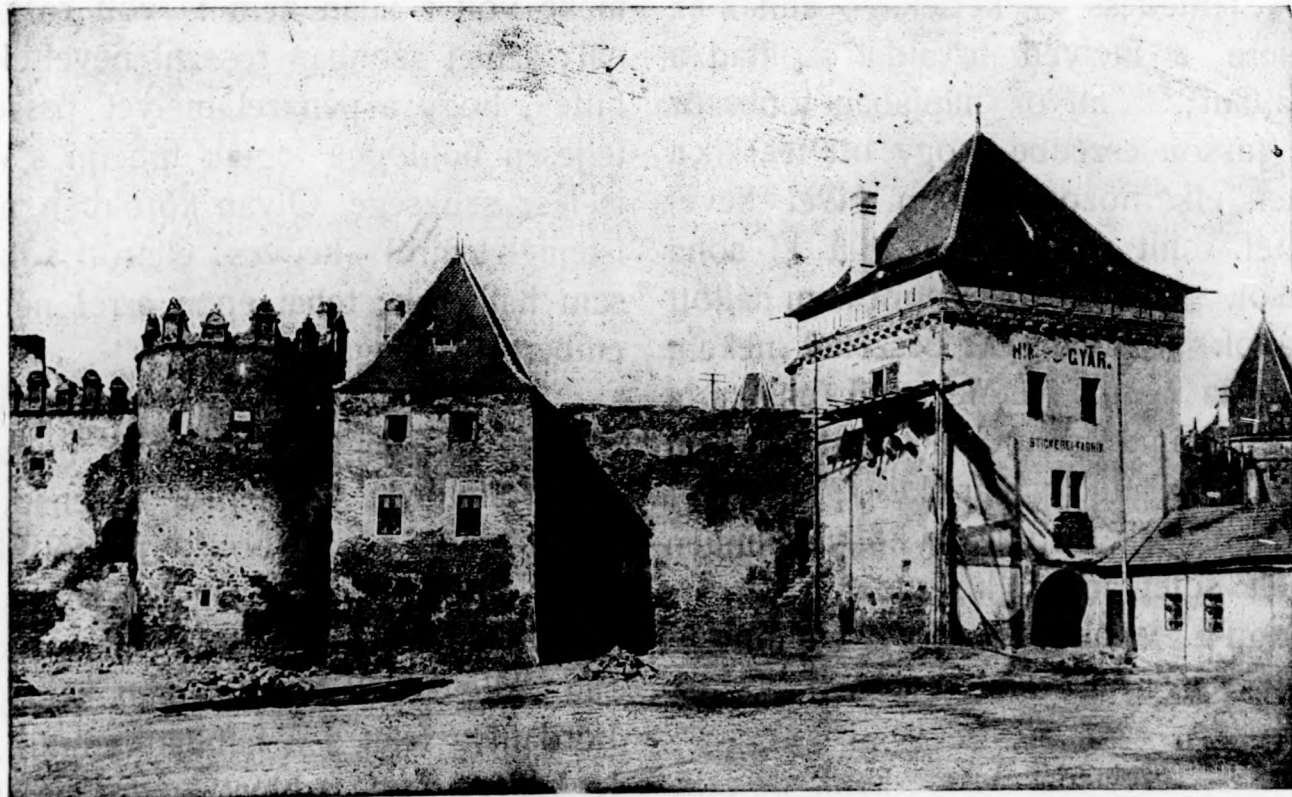
VASÁR NAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
 ev. ref. lelkész.
 TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
 ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:
 Az Erdélyi Ref. Fgyházkerület
 „Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
 minden vasárnap.
 ELŐFIZETÉSI AR:
 Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor
 Fél évre 2 kor. Egy szám ára 10 fill

II. Rákóczi Ferencz egykori vára Késmárkon.

Vallásos nevelés a családban.

Sok szülőt hallottam már panaszkodni gyermekeire s láttam nem egyet, keserü könnyeket is ontani miattuk. Szivem úgy elszorult, valahányszor ilyeneket láttam és hallottam s ezen szomorú tapasztalataim indítottak arra, hogy ezen sorokat, mintegy óvszerűl a szülők számára megírjam. A szülők számára azért, mert azt is tapasztaltam, hogy nem *egy szülő egyenesen maga az oka a későbbi keserü könnyeinek*, a felületes vagy hiányos nevelés által felburjánozni engedvén gyermeke szívében azokat a dudvákat, a melyeknek gyümölcse később szülőre s gyermekre nézve egyaránt keserü.

Számtalan példát lehetne erre az életből felhozni. Nem állhatom meg, hogy közülök néhányat ide ne iktassak, általuk mintegy tükröt tartván a szülők szeméi elé, hogy beletekintvén, megvizsgálhassák saját arcukat, illetve nevelési eljárásuknak esetleges hibáit, vagy erényeit.

Egy alkalommal egy haldokló ifju így szólt a halálos ágyánál ülő apjához:

„Apám! közeledik halálom órája s visszatekintvén életemre, látom, hogy elvagyok veszve. Ha meghalok, temetess — kérlek — annak az utnak a szélére, a melyen lovaiddat szoktad a legelőre kihajtani; s mikor napjában többször is arra jársz, jusson eszedbe, hogy ott fekszik a te boldogtalan, elkárhozott fiad, a kivel kevesebbet törődöttél, mint a lovaiddal, s a ki soha egy jó tanácsot, soha egy imádságot nem hallott az apja szájából. Te soha sem beszéltél nekem az Istenről; soha nem figyelmeztettél engem a halálutáni nagy számadásra. Csak most jutottam tudatára ezeknek, a mikor már késő; a mikor már a sir szélén vagyok, melybe egykönnyelműen eltékozolt élet sötét árnyai kísérek“ . . .

Mondhatott-e valaha ennél megrendítőbb szemrehányást egy haldokló gyermek az apjának?!

A következő eset más természetű, de szintén szomorú példája a szülői vetkes gondatlanságnak:

... Gyermekkoromból egy koldusnak képe maradt meg emlékezetemben, a kit szülőfalumban sokszor láttam két mankón ide oda vánszorgni. Tagjai merevek voltak, haja boglyas, arca

sápadt és borus. Külseje egy testileg s lelkileg tönkrement ember benyomását tette a szemlélőre; a minthogy a faluban mindenki is tudta róla, hogy csinos örökségnek hágott nyakára vig cimboráival. Dacára annak azonban, valahányszor ez a koldus a mi ajtónk elé jött kéregetni: apám, ha otthon volt, mindig nagyobb alamizsnát adott neki, mint más koldusoknak. Sőt egyszer szemtanuja voltam, hogy apám egy ezüst forintost csusztatott a markába és könnyezett. Nekem feltűnt a dolog s meg nem állhattam, hogy így ne szóljak: „De, édes apám! Miért ad ennek a koldusnak mindig nagyobb alamizsnát, mint másoknak, holott mindenki tudja, hogy ez milyen nagy vagyont tékozolt el?!

Atyám erre a következő emlékezetes szavakat mondotta:

„Ez az ember, édes fiam szülői oktalanságnak az áldozata. S én valahányszor meglátom halálat adok a jó Istennek, hogy nekem olyan szülőket adott, a kik jól neveltek s a boldogságot nem a vagyonban és hiu élvezetekben keresni tanítottak. Én ezzel az emberrel hajdan együtt jártam az iskolába. Jómódu szülők gyermeke volt s talán nem is volt rosszabb másoknál; szülei azonban rosszul nevelték, mert azt hitték, hogy a pénzzel melyet összekapargattak teljesen boldoggá fogják tphetni s egyébre nem is lesz szüksége. Olyan körökben nőtt fel, hol istenfélelemről kegyes életről soha egy szót sem hallottak; tehát épen arról nem, a mi az embert boldoggá teheti.

Mikor felserdült, ilyeneket hallott csupán: „Te gazdag vagy, neked nem muszáj magadat megerőltetned; van miből költened, nem muszáj nélkülözned s a többiek mögött hátra maradnod.“ S a fiatal ember füleinek jól esett ez a kényeztető beszéd s meg is szívelte azt alaposan. Alig került ki az iskolából, magasan kezdte hordani a fejét s a faluban semmi csin, rendetlenkedés nem eshetett meg nélküle. Később olyan „legény a csárdában“ lett belőle, hogy a szülei is kezdték sokallani. De hát mit volt mit tenniök; a hegyről legurított kő feltartóztathatlanul gurult lefelé! Ki szelet vet, vihart arat. Korcsmán, kártyán és mulatságon járt mindig az esze a széles torku csatornán csakhamar el-

uszott az egész vagyon s nem maradt számára egyéb, mint a koldusbot. Igaz, hogy vétkes volt a dologban ő is, de nagyobb mértékben mégis a szülei voltak a hibásak“.

Eddig a történet. Ki ne látná be, hogy ebben az esetben csakugyan a szülők voltak gyermekük romlásában a hibások.

A harmadik példa melyet elmondok még borzalmasabban.

Egyszer egy fiatal embert rablógyilkosság miatt halálra ítélték. A síralomházban, egyéb ismerősei között, az anyja is meglátogatta s szerencsétlen fia szomorú sorsa miatt keservesen jajgatott. A fiu azonban haragos arccal nézett az anyjára s mikor az hozzá lépett, hogy megölelje, durván eltaszította magától s a legszörnyűbb szitkokban tört ki ellene. Az anya feljajdult, a jelenlevők pedig elborzadtak s korholni kezdték a gonosz fiut, hogy még utolsó órájában is ilyen szívtelenül bánik az édes anyjával. A fiu azonban, a mint szóhoz jutott, keserű, szemrehányó hangon így fakadt ki:

Ugy-e csodálkoztok, ugy-e szidtok, hogy az anyámmal így bántam?! Nos hát tudjátok meg azt is, hogy tulajdonképpen ő az, a ki engemet ide juttatott.

Mikor kis gyermekkoromban, csupa pajkoságból, hol ezt, hol amazt valakitől elcsentem, ő a helyett, hogy megbüntettetett volna, csinjeimen csak nevetett. Mikor később az iskolába kerültem, tanuló társaimtól könyvet, ceruzát, irkát kezdtem ellopogatni; s ha haza hoztam a lopott tárgyakat, anyám mit tett? Legfeljebb nevetett s a lopott tárgyakat eladogatta! Ilyen nevelés mellett, nem csoda, ha a lopás szenvedélyemmé vált, a mely szenvedélyem mindig lejjebb és lejjebb sodort, mig végre ide juttatott.

Ha könnyelmű anyám idejekorán gátot vet rossz hajlandóságomnak, sohasem jutottam volna idáig.

Azért bántam így vele, hogy ha kivégeznek eszébe jusson, ki miatt értem ily szomorú véget“ . . .

Szörnyű eset ez, a melyet pedig hiteles feljegyzések alapján mondtam el, s hála Istennek, hogy ritka eset is! Nem ritkák tehát — fájdalom! — az olyan esetek, a mikor a gyermek eltévelyedéseért magát a szülőt le-

het okolni. S ha szomorú a dolog, mikor a szülőnek kell sirnia gyermeke miatt, nem kevésbé szomorú az is, mikor a gyermek kénytelen később szüleinek ilyen, vagy amolyan gyengeségét, hanyagságát, vagy oktalanságát megkeserülni. Isten mentsen meg minden szülőt és minden gyermeket az ilyen könnyektől, mert azok minden könnyek közt a legkeserűbbek!

A biblia és a bűnös.

A beszéd, melyet én szoltam: az itéli meg azt amaz az utolsó napon. János 12 48.

Biblia. Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti dolgaitokat — (Agg. I 5)

Bűnös. Azt hiszem, hogy életem módja igenis jó, azért békén akarok maradni.

Biblia. Vagyon oly út, mely láttatik igaznak az ember szeme előtt, melynek vége a halálnak az útja. Példab. XVI, 25.

Bűnös. Mint beszélhetsz hozzám eképen, hiszen csak nem vagyok alábbvaló szomszédaimnál!

Biblia. Minthogy ők nagokhoz mérik magokat, eszközök nincsen. (2. Korinth. X 12.)

Bűnös. A kinek jó lelkiismerete van, azt, hiszem, hogy azzal beérheti.

Biblia. Pál mondja: Férfiak, atyámfiak! Én minden jó lelkiismerettel szolgáltam az Istennek mind e mai napig. (Apost. csel XXIII. 1.) Én bizonyára elvégeztem vala magamban: hogy ama názáretbeli Jézus neve ellen nekem sokat kellene cselekednem. (Apost. csel. XXVI. 9.) Mert én az apostok között legkisebb vagyok! ki nem vagyok méltó arra, hogy apostolnak neveztessem, azért, mert háborgattam az Isten anyaszentegyházát. (1. Korinth. XV, 9.)

Bűnös. Kevés ember vigyáz magára annyira mint én.

Biblia. Mert én mondom nektek, hogy ha a ti igazságtok följebb nem bővelkedik az írástudók és farizeusok igazságoknál, semmiképpen nem mehetnek be a menyeknek országába. (Máté V. 20.)

Bűnös. No de micsoda más rendszabályt követhetne az ember, mint azt: hogy mindenki legjobb belátása szerint cselekedjék?

Biblia. A beszéd, melyet én szoltam, az itéli meg azt amaz utolsó napon. (János XII, 48.)

Bűnös. Ugy van, hiszen én is hiszem a bibliát s azon vagyok, hogy azt cselekedjem, a mi benne foglaltatik.

Biblia. Mert valaki az egész törvényt megtartandja, vétkezendik pedig egy dologban, az egész törvénynek megrontásában bűnös. (Jakab II, 10.)

Bűnös. Miből áll a törvény!

Biblia. Szeressed a te Uradat Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből és felebarátodat, mint tenmagad (Máté XXII. 37.)

Bűnös. Azt hittem, hogy Krisztus a törvény megtartásában ama szigorú pontosságot eltörölte?

Biblia. Ne gondoljátok, hogy jöttem a törvények és prófétáknak eltörlésökre. Nem jöttem, hogy azt eltöröljem, hanem inkább, hogy azt betöltssem. (Máté V. 17.)

Bűnös. Én a törvényt, amennyire csak lehet megtartom

Biblia. A ki tudna jót cselekedni és nem cselekszi, az olyan ember bűnös. (Jakab IV. 17.)

Bűnös. De azt hiszem, hogy körülményeimhez képest elég sok jót cselekszem.

Biblia. Nincsen ki jót cselekednék: nincsen csak egy is. (Róm. III. 12.)

Bűnös. Azt csakugyan még nem fogod állítani, hogy minden tetteim ros zak?

Biblia. Valami pedig hitből nincsen, bűn az (Róm. XIV. 23.) De a megfertőztetteknek és hitetleneknek semmi sem tiszta, hanem: megfertőztetett azoknak mind elméjük, mind lelkiismeretük. — Vallják ugyan, hogy az Istent tudják, de cselekedettel tagadják, mivel hogy utálatosak, hitetlenek és minden jó cselekedetre nézve megvetettek. (Tit. I. 15-16.)

Bűnös. Bizonyonyal tudom, hogy valami feltűnő rosszat nem miveltem, nem is cselekszem.

Biblia. Az Isten azt nézi, ami a szivben van. (Sám. XVI. 7.)

Bűnös. Meglehet, hogy nem mindenkor teszem meg azt, mit kellene, de szándékom legalább jó.

Biblia. A Jehova, erős irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasága és igazsága; ki megtartja irgalmasságát ezeriglen, elveszi a hamisságot, a vétket, a bűnt: de a bűnt bűntetés nélkül nem hagyja. (2. Mózes XXXIV. 6. 7.)

Bűnös. Hiszen olyan gonosz csak nem vagyok; hogy Isten engem pokolra kárhoztathatna

Biblia. Térjenek a hitetlenek a földbe; minden népek, kik elfelejtkeznek az Istenről. (Zsolt. IX. 18.) Mi módon távoztathatjátok el a gyehennának büntetését? (Máté XXIII. 33.)

Bűnös. Nem lehet valami uton eme rettentő itélettől megszabadulni?

Biblia. Jézus azt mondja: Én vagyok az út, az igazság és az élet: senki sem mehet az Atyához, ha nem én általam. (Ján. XIV. 6.) Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus. (1. Timóth. II. 5.)

Bűnös. Igen, de ha annyit teszek, amennyi tőlem kitelik, bizonyára Krisztus a többit érettem teljesítendi.

Biblia. A Krisztus Jézustól kirekesztettek, valakik a törvény által akartok üdvözölni (Galat. V. 4.)

Bűnös. Ugyan mitevő legyek?

Biblia. Bánjátok meg azért és térjete meg,

töröltessenek el a ti bűneitek. (Csel. III. 19. Lásd szinte Csel. 27. 46.)

Bűnös. A könyörgésben és bibliaolvasásban tehetségem szerint gyakoroltam már magamat.

Biblia. Hit nélkül tehetetlen dolog, hogy valaki Isten előtt kedves legyen. (Zsid. XI. 6.)

Bűnös. Tehát ne imádkozzam?

Biblia. Mindenkor kellene imádkozni és nem kellene abban megrestülni. (Luk. XVIII. 1.) Akarom azért, hogy a férfiak imádkozzanak akármely helyen, fölemelvén tiszta kezüket minden harag nélkül. (1. Tim. II. 8.)

Bűnös. Az én szivemnek is meg kell-e előbb újulni, mielőbb Isten könyörgésemet meghallgatja?

Biblia. Ha hamisságra néztem volna az én szivemben: meg nem hallgatott volna az Ur. (Zsolt LXVI. 18.)

Bűnös. Mit kell nekem cselekednem, hogy üdvözüljek.

Biblia. Higyj az Ur Jézus Krisztusban és üdvözülj mind te, mint pedig házadnépe. (Csel. XVI. 31.)

Bűnös. Krisztus megtarthat-e engemet?

Biblia. Megtarthatja mindenestől fogva azokat, akik ő általa járulnak Istenhez. (Zsidók VII. 25.)

Bűnös. De én talán annyira alávaló vagyok, hogy engem el nem fogad?

Biblia. Azt ki én hozzám jő, semmiképpen nem vetem ki. (János VI. 37.)

Bűnös. Miért nem vagyok még mindeddig bátorságban és az én megtartásom felől bizonyos?

Biblia. Nem akartok pedig én hozzám jönni hogy életetek legyen. (János V. 40.)

Bűnös. Nekem úgy látszik volna arra hajlandóságom, sőt az ellenkezőt magamról föl tehetem; de azon órát be kell várnom, melyet Isten a végett kiszabott.

Biblia. A szent lélek azt mondja: Ma, ha az ő szavát hallandjátok, meg ne keményítsétek sziveteke (Zsid. III. 7. 8.) Ime, most vagy az a kellemetes idő, ime, most vagy az üdvösségnek napja. (2. Korinth. VI. 2.) Jertek el, mert immár mindenek elkészítettetek! (Luk. XIV. 17.)

Bűnös. Nem sokára tán már holnap hozzáfogok.

Biblia. Ne dicsekedjél a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz az a nap te reád! (Példab. XXX. 1.) Bolond, ez éjjel megkivánják a te lelkedet te tőled. (Luk. XII. 20.)

Bűnös. Ugyan már, mitevő legyek?

Biblia. Békélj meg a te Isteneddel. (2. Kor. V. 20.)

Bűnös. Hiszen én őt nem gyűlölöm.

Biblia. A testnek bölcsessége ellensége Istennek. (Rom. VIII. 7.)

Bűnös. Istennel mint békélhetek meg?

Biblia. Megigazulván azért a hit által, békeségünk vagy Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által. (Rom. V. 1.) Ki által tulajdonított nekünk az

igazság (Róm. V. 11.) Mert az Isten a Krisztusban vala, ki megbékéltette magával e világot, nem tulajdonítván nekik az ő bűneiket és adta nekünk e megbékéltetésnek beszédét. Mivelhogy azért a Krisztus képében járunk e követségben, mintha Isten kérne titeket mi általunk, kérünk a Krisztus képében, hogy békéljete meg az Istennel. — (2. Korinth. V. 19. 20.) Térjete meg és hijete az evangéliumban (Márk 1. 15.)

Bűnös. Miben áll a megtérés?

Biblia. Vesséte el töletek minden álnokságtokat, melylyel vétkeztete és szereztete magatoknak új lelket; és miért hálnátok meg. (Ezékiel XVIII, 31.) Mert az Isten szerint való bánat üdvösségre való megtérést szerez, melyet az ember meg nem bán. (2. Korinth. VII, 10.) És ime asszony, mely a városban bűnös vala, mikor megértete volna, hogy ő a farizeus házában telepe lett volna lakodalomhoz: drága kenetnek alabástromból csinált sze'encsétjét elővéve és az ő lábainál hátul megállván, sirva kezdé könyhullatásával mosni Jézusnak lábait és az fejének hajával törli vala az ő lábait és drága kenettel keni vala. (Luk. VII, 37. 38.)

Bűnös. Bűnbánatra tehetetlen vagyok.

Biblia. Krisztus fölmagasztaltatott, kit az Isten fejedelemmé és megtartóvá tett, hogy adjon megtérést és bűnöknek bocsánatját. (Csel, V, 31.)

Bűnös. A megtéréssel tettem már kísérletet, de nem boldogulhattam.

Biblia. És kerestek engem és megtaláltatok; mert kerestek engem teljes szívetekből. (Jeremiás XXIX, 13, 14.)

Bűnös. Vajjon nem térhetek-e meg s kegyelemre számot nem tarthatok-e, ha csak haldokló félben térnék meg.

Biblia. Mivelhogy hivlak titeket: és nem akarjátok, kiterjesztem az én kezemet; és senki eszébe nem veszi; hanem elvonjátok magatokat minden én tanácsom elől és az én feddésemmel nem gondoltok; én is a ti nyomoruságtokon nevetek, megcsufollak, mikor eljövend az, a mitől féltetek. (Péld. 23—26.)

Bűnös. Mi lesz belőlem, ha meg nem térek?

Biblia. És a pokolban mikor volna a kínokban, fölemelé az ő szemeit. (Luk. XVI, 23.) Mi módon menekedünk meg mi, ha ily nagy szabadításunkat megvetendjük? (Zsid. II, 3.)

Bizalom Istenben.

*Mily nagy boldogság bizni az Istenben,
Nem érzitek ti, kik nem biztatok;
De nem is láttok derengő sugárt majd —
Mikor szomorú lesz a sorsotok:
Szerencséteknek romjai felett
Vigasztalan hullattak könnyeket . . .!*

*De én érzem, mert hosszú éltemben
E bizalom volt legnagyobb erőm:
Ezzel járhattam be a rögös utat,
S csünghettem aggály nélkül a jövőn . . .
Az élet árja így el nem sodort,
Bár sorsomnak sok borulata volt.*

*Oh hányszor volt sötét az élet ege,
Hogy nem láthattam bár egy csilagot . . .
A sors haragja menydörögve tombolt,
De nekem egy cseppet sem árthatott:
Mert lelkem benne bízott, benne hitt,
S nem csalt meg engem soha ez a hit.*

*Melyben hatalmát s jóságát csodálom —
Vele a világ most is szép nekem:
Nem csak bűt s terhet halmozott reám itt,
Sok örömet is láttatott velem . . .
És egyszer sem hagyott vigasztalan
Az élet bánatos óráiban.*

*S midőn az árnyak immár egyre nőnek,
És mind halkabban ver a kebelem,
S a lemenő nap halavány sugári
A közelgő éjt sejtetik velem:
Nem rémit engem el az éjszaka,
Mert rá ragyog egy szebb ég csillaga . . .!*

*Kik éltek csupán földi érdekeknek,
Ám gyűjtsétek és gazdagodjatok:
Nem irigyelni, én csak szánni tudlak
Mert nem lésztek ti soha boldogok:
Való öröm csak Istennel van itt,
Ki siron innen és túl boldogit.*

Dénes Jézsef.

Isten igéje.

Jöjjetek Jézushoz ti korosabb és ti elaggott öreg emberek!

Én mint vén foglya vagyok ■ Jézus krisztusnak. Fil. 9

A ti éltetek reggele elmúlt. Ti felértetek már a hegytetőre, honnan útatok már csak lefelé megy, vagy tán késő aggkorban siettek is már gyorsan le a sír felé! Foglalkozol-e még mindig, töröd-e még mindig magad, a földi élet, a világ bajaival, dolgaival? vigyázz nehogy elfeled az „egy szükséges dolgot.” Mindent nélkülözhetünk, el lehetünk minden nélkül, még e földi élet boldogsága nélkül is, — de Jézus nélkül nem. Azért a legeslegsükségesebb, hogy Jézusban higyjünk, Ő benne élve legyen lelki életünk, örök idvességünk. Lehet, hogy te eddigi elfoglaltságod miatt alig gondolhattál mennyei hivatásodra, lelkedre, életedre, pedig lásd, így még meg se kezdetted az életet. Az lehet, hogy szenvedtél, kinlódtál

eleget, mert neked így tetszett, mert nem akartál valóságban, az életben, a Jézusban élni, hinni; azért szenvedtél, mert nem gondoltál lelked idvességére, bűnöd, engedtlenséged miatt eljátszott boldogságodra, életedre, pedig azért volnánk, hogy ezt a Jézusban vissza igyekeznénk nyerni minden dolgunkkal, foglalkozásunkkal. Mert ugyan mit is ér minden földiért való igyekezetünk? hiszen néhány nap, néhány óra, vagy percz múlva igen mindegy, akár szegény, akár gazdag, akár nagy, akár kicsiny voltál-e világban, mert csak az lesz a kérdés, hogy meg maradhass, élhess, hogy: a Jézushoz tértél-e? neki az ő egyházának élő, igaz tagja vagy-e, vagy se! Ő rajta kívül mindened mellett is örök győtrelem lesz osztályrészed! Elhullottak már melletted ezernyezek, köztük társaid, barátaid, kikkel együtt jártál iskolába, együtt léptél ki az életbe. Nem gondolod-e, hogy megszakad Istennek a türellme már veled szemben is? Nem félsz, hogy nem várva tovább, Jézushoz, Istenhez térésedet, készülésedet, kivág-e pillanatban, hogy ne terheld tovább haszontalanul a földet? Nem félsz-e, hogy mint terméketlen fát tüzre vet?!

Elgyengült, elaggodt testvérem! korod többféleképpen mondja már neked, hogy a halálra készen kell lenned; arczodnak redői, fejed hópelyhei, tagjaid elgyengülései mind arra emlékeztetnek tégedet, hogy nemsokára vége életednek. Meg van-e már ezen elmuló életed helyett örök életed, s reszkető lábaidnál az előtted tátongó sirban az örökélet kapuját látod-e? . . . Érzed-e, hogy te nem halsz meg, de örökké élsz, ha megszabadulsz e világtól, a haláltól, ha meghalsz a Jézusban?! óh ha ezt érzed, akkor nem, hogy félnél, de vágnál szabadulni, meghalni, azaz a Jézushoz az életre átmenni! De ha nem vagy még ennyire készen a halálra, akkor számoldod kell Jézus ítélőszéke előtt bűneidről, vétkeidről, mulasztásaidról, melyek miatt hosszú életeden át nem hallgatál rá, nem tértél hozzá! Jer most, siess ő hozzá ebben a percben, minden perc haláloz lehet. Jer, mert habár megnehezedett is Isten ítélete feletted, hosszú életed, vallás- és templom, közönyössége, hitetlensége miatt: de azért, ha igaz félelemmel, de bizalommal kéred az Ur Szentlelkét s általa igazán sóhajtasz, imádkozol fel az Istenhez: ő meghallgat és hív magához most is, úgy a mint hívogatott akkor is, mikor te dolgaid, kedvteléseid közben rá se hallgattál az ő hívó szóvátára; Ő most is hív: „Jer én hozzá!” Ő szeret téged most is, és vár reád, hogy idvezithessen, hogy az előtted való haláltól megmenten. Siess hát ő hozzá, te utánnad ugyancsak siet a halál, nem soká utól is ér, és előtted a sir, feletted, mint életedre felemelt bárd a rettenetes ítélet, mely szerint a pokol tüze nyeli el és égeti örökre, ha Jézushoz nem térsz, s te életedet. Pár pillanat úgy lehet s életed örök kárhozat, örök győtrelem lett. Menekülj hát igaz szívből, lélekből fohászkodva reszkető

lábaidon is hittel gyorsan futva, menekülj a Jézushoz mert csak ő szabadíthat, ő tart hat meg egyedül. Olvasd el: Máté VI: 19—24, Luk. X: 49—42; XIII: 6—9.

Kegyesség utja.

Hogyan kerüljük el a keresztet?

Egy istenfelő férfit halálos ágyán feküdt. Miután fiát sok jó tanácsal ellátta, egy kis bepecsételt dobozt adott át neki, mondván: „Tedd ezt el édes fiam s csak ha nagy bajba kerülsz akkor nyisd fel, meglátod jó segítségemre lesz.

Több év mult el azután s a fiúnak nem kínálkozott alkalom, hogy a drága örökségként őrzött skatulyát felnyissa. Egyszer azonban több csapás nehezedett reája s ő atyja végrendelete szerint feljogosítva érezte magát arra, hogy e skatulyát felnyissa. De mily nagy volt csodálkozása, mikor benne semmi egyebet nem talált, mint két vékony pálcikát s egy kis cédulát. A hosszabb pálcikára ez volt felírva: „Isten akarata“, a rövidebbre pedig ez: „A te saját akaratod“. A kis cédulán pedig, amely mellettük feküdt ez állott megírva: „Ha te ezt a két pálcikát keresztbe fekteted, keresztet kapsz, hasonlóképen, ha te saját akaratodat az Isten akaratával ellentétes irányban helyezed: kereszt lesz belőle, ha ellenben a te akaratodat párhuzamosan helyezed az Istené mellé, elkerülsz a keresztet.

Ez nagyon helyes utmutatás arra nézve, hogy juthatunk át kereszt nélkül ez életen? A ki Isten akaratának a maga akaratát csendesesen alá rendeli s azon minden körülmények között megnyugszik, az nem érzi a keresztet.

A ki úgy ismerte a szentírást.

Lawson angol tanárról jegyezték fel kartársai, hogy olyan alaposan ismerte a szentírást, hogy az emberiségen semmi kár nem esett volna, ha életében a bibliának összes könyvei elvesztek volna, mert ő azt emlékezetből szóról-szóra újra leírni s a világnak visszaadni tudta volna.

Vajjon manapság, ha nem is ennyire, de csak a szükséges s keresztényhez illő mértékben hányan ismerik „az örökélet beszédét?“

Aki a házi állatoktól tanult!

— „Én csak azt szeretném tudni, — szól egy alkalommal egy ember a szomszédjához — hogy mit csinál kend szomszéd uram, hogy dolgai olyan jól folynak, holott semmi különös boszorkányságot nem üz. Hiszen mi is csak dolgozunk s küzködünk s mégse tudunk semmire se menni.“

— Én nem tudom, hogy kendtek mit csinálnak — válaszolt a kérdező — de én, az én három háziállatomnak köszönhetek sokat.

— A három házi állatjának? — szólt csodálkozva az első szomszéd? És melyek azok?

— A kakas, a macska, meg a kutya.

— Ugyan ne tréfáljon!

De igazán mondom! Hajnalban, mikor virradni kezd kiált a kakas és ezt kiáltja:

— Kelj fel!

Azután előjön a macska s a kemence párkányán el kezd mosakodni s azt kiáltja: Tisztogass! Aztán előjön a kutya s a mint valami idegent lát az udvar felé közeledni, rögtön azt kiáltja: Vigyázz! S ennek a három házi állatnak tulajdonságaira: a szorgalomra, rendre, tisztaságra és éberségre épitem az én házamat és — ezért boldogulok!

Egyháztársadalmi élet.

A Kálvin szövetség. Ide s tova két esztendeje már, hogy a Kálvin szövetség megalapításának nagy munkáját kezükbe vették munkás s egyházunkért égő lelkek. A megalakulás sok időt vett igénybe, mert körültekintő s minden ízében a kor viszonyainak megfelelő munkatervvel óhajtott az előkészítő bizottság a nyilvánosság elé lépni, főként az építő, egyháztársadalmi munkásságra fektetvén a súlyt.

Örülünk, hogy ez a hatalmas s minden ízében áldásosnak ígérkező szervezet megalakult. Kész szívvel és lelkes indulattal leszünk támogatói mi is.

A Szövetség megalakulásáról a következő értesítést vettük: *A Kálvin-szövetség* tegnap tartotta közgyűlését a református főgimnázium dísztermében. A közgyűlésen résztvett *Darányi* Ignác földmivelésügyi miniszter, *Laksay* Sándor püspök és *Kovácsy* Sándor főgondnok is. *Kovácsy* Sándor ideiglenes elnök bejelentette, hogy a belügyminiszter a szövetség alapszabályait jóváhagyta. A szövetség nem akar politikai testület lenni, hanem fokozottabb egyháztársadalmi munkásságot kíván kifejtetni. *Palóczy Horváth* Zoltán beszámolt a szövetség megalakulásáról, *Bernáth* István dr. pedig annak feladatáról és céljáról. Azután megválasztották a tisztikart. Elnöknek *Kenessey* Béla erd. püspököt, ideiglenes világi elnöknek *Kovácsy* Sándor főgondnokot, alelnöknek egyházi részről *Petri* Elek budapesti lelkészt és *Révész* Kálmán kassai esperest, világi részről ügyvezető alelnöknek *Fernát* István dr. képviselőt, másik alelnöknek *Gonda* Béla miniszteri tanácsost, titkárnak *Horváth* Zoltán ügyvédet. Hamar István teológiai tanárt és *Ligárth* János nyugalmazott századost, jegyzőnek *Székely* József lelkészt és *Csobán* Sándort, pénztárosnak *Héder* Sándort választották meg. A harmincztagu választmány megalakítása után *Bernát*

István dr. érdekes előadást tartott „A keresztény lélek hatása a gazdasági életre“ címen. A közgyűlést Hamar István imája fejezte be.

H i r e k.

Olvasd a Bibliát.

Isten igéje a legtökéletesebb ajándék.

Jack. 1. 16—21.

Melyik a legtökéletesebb ajándék? Micsoda azon égi adomány, mely az élet minden körülménye közt szent és drága kincsül marad, mely egyedül szentesíti a családi életet, mely boldoggá teszi a földi létet, igazán becses és soha el nem muló birtokot szerez nekünk? A felelet: *Isten igéje*.

Aranymondás: Az ég és a föld elmulnak, de az én beszédeim semmiképen el nem mulnak. Máté 24., 35.

Isten igéjének értéke. Mindennek amit mi valakitől kapunk és mindannak amit mi valakinek adunk, különböző értéke lehet. Vannak olyan adományok, amelyektől szívesen megválunk, de vannak olyanok is, a melyek még becsesebbek nekünk, mint saját életünk. Itt rendesen közbe játszik az is, hogy ki az ajándékozó s kitől kaptuk mi ajándékul az isteni Igét? Istentől. *A kinek cselekedete tökéletes, mert neki minden útja igazság, akit nekünk szeretni kell, mert ő előbb szerete mindent; akihez való szeretetünk abból áll, hogy az ő parancsait megtartsuk és az ő parancsai nem neheznek.* Isten az ő igéje által szül ujjakká minket, hogy lennénk teremtményei között az elsők. Ahol az isteni parancsoknak a legtökéletesebben hódolnak, ott vannak a legjobb emberek.

Hogyan kell az értéket megbecsülni? Valaminek értékét megbecsülni annyit tesz, mint azt tiszteletben tartani. Nem tenni semmi olyant, mely annak természetével meg nem egyezik. Ezért: Legyen minden ember gyors a hallásra. Legyen minden ember késedelmes a haragra. Legyen minden ember azonnal kész a Krisztusi munkára.

Püspökünk és a Kálvin Szövetség. Az országos Kálvin Szövetség, amely a Kálvin neve alatt egy országos szövetséget óhajtott abból a célból, hogy az egyházi életből a személyi és országos politikát kizárva, az egyháztársadalmi-élet fellendítésén s országos szervezésén munkáljon, e hét elején tartott alakuló közgyűlésén elnökül főpásztorunkat főtiszt. és mélt. *Kenessey* Béla püspök urat választotta meg. Midőn e szép kitüntetés ielett a magunk részéről is őszinte örömnünknek adunk kifejezést, egyuttal kerjük Istent, hogy ez irányban végzendő munkájára is adja áldását bőséges mértékben.

— **Klerikális lélekhalászás.** Az osztrák parlamentben Seliger képviselő felháborító ügyben interpellálta meg az igazságügyi minisztert. Az eset élénk világot vet arra a pusztító hadjáratra, mely odaát Ausztriában is mindent a klerikalizmus igája akar hajtani. El kell némulnia a lelkiismeretnek, megszűnnek a legszentebb emberi jogok s a törvény holt betűk halmazává lesz, nincs semmi szent és sérthetetlen, ha a klerikalizmus egyszer kivetetette hálóját. Az eset maga a következő:

Mirijovszky Ferencz munkás, ki a Teplitz melletti

Zwetnitzben lakott, 1903-ban beadta 8 éves leánykáját a türmitzi apácázárdába. Felesége az évben halt meg s Mirijovszky azt gondolta, hogy anyátlan leánykájáról úgy gondoskodik legjobban, ha az apácák gondjaira bizza őt. A kis lányka éveken át volt a zárdá lakója s most pár nap előtt megjelent Mirijovszki a zárdában, hogy leányát visszavegye. Az apácák főnöknőjétől azonban azt a meglepő választ kapta, hogy a gyermek rég nincs már náluk. mert jó ideje a linzi zárdában helyezték el s különben is most már hiába is keresi nem fogják neki a gyermeket kiadni, mert őt, az anyát, megfosztották gyermeke feletti jogaitól. Mirijovszky, aki szervezett munkás, szervezetéhez fordult segítségért, ahonnan ügyvédet rendeltek ki a védelmére. Az ügyvéd utána járván a dolognak, megállapította, hogy az ausszigi járásbíró-ság 1907-ben csakugyan gyámot rendelt a kis leány részére. Az ügyvéd tovább kutatta az ügyet s a bíróság aktáiból a következő tényállást állapította meg: 1907-ben a türmitzi polgármesteri hivatal átiratot intézett az ausszigi járásbíró-sághoz, amelyben arra való hivatkozással, hogy Mirijovszky nem fizeti a zárdának a leány neveléséért s ellátásáért járó díjat s mert állandóan a világot járja s leányával egyáltalán nem törődik, azt kéri a polgármester, hogy a bíróság fozsza meg Mirijovszkyt apai jogaitól s nevezze ki a leány gyámjául Peters Henrik türmitzi nyerges mestert. Az ausszigi járásbíró-ság erre, az ily esetekre megszabott törvényes eljárás teljes negligálásával s anélkül, hogy az atya lakóhelyének megállapítását még csak meg is kísérelte volna, vagy legalább meggyőződést szerzett volna arról, vajjon a polgármester átiratának adatai megfelelnek-e a valóságnak. egyszerűen eleget tett a polgármester kérésének s megfosztotta az atyát az ő legtermészetesebb jogától s ezzel megadta a lehetőségét annak, hogy az apácák a kis leányt egyszerűen elrabolták atyjától. Ha a bíróság kötelesszerűen megtett volna mindent a való tényállás kiderítésére, megállapíthatta volna, hogy Mirijovszky nem csavarog a nagyvilágban, hanem 1903 óta, munkakönyvének adatai szerint, az ausszigi és teplitzi kerületekben tartózkodott. Ez idő alatt mindössze egy évet töltött Németországban, ahonnan azonban mindig közölte pontos címét. Megállapíthatta volna a bíróság azt is, hogy Mirijovszky mindig tisztességes életmódot folytatott, s hogy a zárdának járó díjakát mindig pontosan beküldötte mindaddig, míg a zárdá őt ez alól föl nem mentette. Alapos és lelkiismeretes vizsgálat tehát meggyőzhette volna a bíróságot arról, hogy a türmitzi polgármester adatai valótlanok s csak azt a célt szolgálják, hogy az apácák az atya akarata ellenére is, a kolostor falai mögött tarthassák a leánykát. Seliger és társai energikus hangon követelik

most az osztrák parlamentben, hogy a Mirijovszkyn eset jogtalanság azonnal orvosoltassék s ezt a felháborító esetet, mely az osztrák gyámi törvény silány voltát ily ékesen dokumentálja, felhasználják arra, hogy e törvény revízióját erélyesen sürgessék.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhely.

FIÓKINTÉZETEK:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas,
Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsiszentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona

Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen**, bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek, hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltse könnyen elállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt, sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t.
M.-Vásárhely

